

DTD.2.4401.22.2017.TW.2

NK: 55300 /17

Pan

Marcin Pawlicki

Zastępca Prezydenta Miasta Szczecina

Szanowny Panie Prezydencie

W odpowiedzi na pismo nr WGKiOŚ-III/7226.338.2016.KB z dnia 21 grudnia 2016 r. dotyczące strefy płatnego parkowania, uprzejmie informuję, że zgodnie z ogólnym przepisem art. 13 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych* (Dz. U. z 2016, poz. 1440, z późn. zm.) korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Uszczegółowieniem tego przepisu jest art. 13b ust. 1 i 2 zgodnie, z którym opłatę za parkowanie pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, **w wyznaczonym miejscu**, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej.

Z wyżej przywołanych przepisów *ustawy o drogach publicznych* wynika, iż strefa płatnego parkowania stanowi obszar, na którym jest deficyt miejsc postojowych. Natomiast kwestie pobierania opłat za postój w strefie płatnego parkowania, określone w art. 13b ust. 1 tej *ustawy*, wskazują, iż opłatę tę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, m.in. **w wyznaczonym miejscu**. Zatem opłatę pobiera się wtedy, gdy spełnione są warunki tzn. postój odbywa się w strefie płatnego parkowania i jest do tego postoju wyznaczone miejsce.

Jednocześnie uprzejmie stwierdzam, że nie można zgodzić się za stwierdzeniem, iż „*zapisy ustawy budzą wątpliwości z uwagi na pojęcia użyte w ustawie, wskazujące z jednej strony, iż opłaty pobiera się na drogach, na obszarze, w strefie, a z drugiej strony na miejscach wyznaczonych*”. Kierowany przeze mnie resort infrastruktury i budownictwa nie ma wątpliwości co do użytych w *ustawie o drogach publicznych* pojęć, gdyż jak już wyżej wskazano art. 13 ust. 1 pkt 1 *ustawy* określa ogólną zasadę, zgodnie z którą korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia pewnych opłat w tym opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Natomiast doprecyzowanie tego obowiązku znajduje się w art. 13b ust. 1 *ustawy*, który uszczegóławia warunki pobierania opłaty za postój w strefie płatnego parkowania. Należy zgodzić się z orzecnictwem, zgodnie z którym na podstawie wymienionych wyżej przepisów *ustawy o drogach publicznych* wyłączona jest możliwość pobierania opłaty za postój w miejscu innym niż wyznaczone. Nie jest przy tym dopuszczalne uznanie za wyznaczone miejsce terenu całej strefy płatnego parkowania. Gdyby bowiem przyjąć, że taka możliwość istnieje, to wówczas analizowany przepis art. 13b ust. 1 powinien mieć brzmienie „Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo”. Skoro jednak ustawodawca zawarł w przepisie zwrot „w wyznaczonym miejscu”, to należy mu nadać określoną treść normatywną, a nie pomijać w procesie wykładni.

Należy zatem pamiętać, iż strefa płatnego parkowania powinna być oznakowana zgodnie z przepisami rozporządzeń:

- *Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1393, z późn. zm.),*
- *Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2003 r. Nr 220, poz. 2181, z późn. zm.).*

W myśl § 58 ust. 4 wymienionego wyżej rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych, znak D-44 „strefa płatnego parkowania” oznacza wjazd do strefy, w której za postój pojazdu samochodowego jest pobierana opłata. Znak D-45 „koniec strefy płatnego parkowania” oznacza wyjazd ze strefy płatnego parkowania. Zgodnie zaś z przepisami rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (pkt 5.2.50 Strefa płatnego parkowania), znak D-44 stosuje się w celu wskazania strefy, w której w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo pobierana jest opłata za postój pojazdu samochodowego. Znak D-44 umieszcza się na wszystkich ulicach doprowadzających ruch do obszaru, na którym została ustalona strefa płatnego parkowania. W strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi określonymi w pkt 5.2.18 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach oraz znakami poziomymi określonymi w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia w: pkt 5.2.4, pkt 5.2.5, pkt 5.2.6 i pkt 5.2.9.2.

Z przywołanych wyżej przepisów wynika, iż miejsca dla postoju pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania powinny być oznakowane znakami pionowym i poziomym. Postój pojazdu w strefie płatnego parkowania na tak wyznaczonym miejscu obliguje do uiszczenia opłaty za parkowanie w strefie płatnego parkowania.

Odnosząc się do wskazanego w Pana piśmie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 sierpnia 2015 r. należy zauważyć, że od daty jego wydania linia orzecznicza zarówno NSA jak i WSA uległa zmianie. Potwierdzenie tego faktu stanowią m.in. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 10 grudnia 2015 r. (sygn. akt I OSK 2356/15) oraz z dnia 21 czerwca 2016 r. (sygn. akt II GSK 233/15), czy też wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2016 r. (sygn. akt I SA/Sz 1007/16), w Gliwicach z dnia 16 lutego 2017 r. (sygn. akt I SA/GI 1228/16).

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2016 r. (sygn. akt II GSK 233/15) „Uzasadniony jest zarzut skargi kasacyjnej dotyczący naruszenia przepisów art. 13b ust. 1 w związku z art. 13b ust. 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez przyjęcie, że w strefie płatnego parkowania opłaty za parkowanie można pobierać na całym wydzielonym obszarze strefy, a nie w wyznaczonych miejscach.

Z regulacji prawnych zawartych w ustawie o drogach publicznych wynika obowiązek ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania. Obowiązek ten ustanowiony w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych został doprecyzowany w art. 13b ust. 1 stanowiącym, że opłaty pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, z treści obu przywołanych wyżej przepisów wynika, że utworzenie strefy płatnego parkowania wiąże się z obowiązkiem wyznaczenia w tej strefie miejsc dla parkowania pojazdów, a opłaty pobiera się wyłącznie za postój w wyznaczonym w strefie płatnego parkowania miejscu, stosownie do treści art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

Nie do zaakceptowania jest stanowisko, iż cała strefa płatnego parkowania może być uznana za „miejsce wyznaczone” w rozumieniu przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

Analogiczne stanowisko, co do możliwości pobierania opłat za postój pojazdów w SPP tylko w miejscach wyznaczonych zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z: 20 grudnia 2012 r. sygn. akt II GSK 1852/11, 25 listopada 2014 r. sygn. akt II GSK 1684/13, 10 grudnia 2015 r. sygn. akt I OSK 2356/15 i 17 lutego 2016 r. sygn. akt I OSK 2931/15 (publ. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 grudnia 2015 r. (sygn. akt I OSK 2356/15) czytamy, iż „Wprowadzając powyższy zapis do przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych ustawodawca postanowił, że opłata za postój w strefie płatnego parkowania może być pobierana wówczas, gdy postój pojazdu samochodowego realizowany jest w miejscu wyznaczonym do parkowania. Przyjąc przy tym należy, że postój pojazdu mieści się w zakresie treściowym parkowanie pojazdu (por. wyrok TK z 27 stycznia 2004 r., P9/03). Tym samym wyłączona jest możliwość pobierania opłaty za postój w innym niż wyznaczone miejsce. (...). Powyższe rozumienie przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych prezentowane jest również w piśmiennictwie. W komentarzu do art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych (R. Strachowska, Ustawa o drogach publicznych. Komentarz, ABC 2012) wyrażono pogląd, iż opłatę za parkowanie w strefie płatnej można pobierać tylko w wyznaczonym miejscu, w określonych godzinach lub całodobowo, lecz wyłącznie w określone dni robocze, a nie w niedziele i święta.”

Podsumowując, pragnę podziękować Panu Prezydentowi za przekazane uwagi i spostrzeżenia, niemniej jednak wierzę, że przedstawione przeze mnie wyjaśnienia, zarówno w niniejszym piśmie, jak i dotychczasowej korespondencji spowodują właściwe oznaczenie strefy płatnego parkowania na obszarze miasta Szczecina. Wobec powyższego nie widzę potrzeby wprowadzania do obowiązujących przepisów zmian w podnoszonym wyżej zakresie.

Podpisany
Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
Jerzy Szmít
Jerzy Szmít
Podsekretarz Stanu